



Het voetballevens van Mario Tanghe

BIERVLIET - Mario Tanghe (58) heeft een parttimebaan bij Dethon als voorman elektronica en in de avonduren staat hij zijn mannetje als sportverzorger. Na zijn twaalfjarige dienstverband bij HSV Hoek opende Tanghe in 2003 zijn eigen verzorgingspraktijk aan huis.

Aan de wand van de 'getunede' garage hangen diverse diploma's en certificaten uit de geneeskundesector. Biervlietenaar Tanghe is er dan ook niet de persoon naar om de sportmassage er even bij te doen. In 1983 volgde hij zijn eerste cursus in Vlissingen en zelfs in 2010 verdiepte hij zich nog in de werkwijze van osteopaat Frank de Bakker uit Ede. Zijn eerste stappen als soigneur zette Tanghe in 1984 bij VV Hoofdplaat. Bij die club voetbalde hij tot zijn 26e. „Daar speelde ik op het tweede, maar na een tijdje mochten wij niet meer meetraining met de eerste selectie. Toen zag ik er geen uitdaging meer in. Vervolgens ben ik jeugdtrainer geworden en in die tijd werd het min of meer verplicht gesteld om dan een EHBO-cursus te volgen. Anja las vervolgens in de krant over een cursus Sportverzorging in Vlissingen. Een jaar lang heb ik daar iedere zaterdag mijn kennis bijgespijkerd”, vertelt Tanghe. Met Anja doet Tanghe op zijn echtgenote. Zonder haar zou hij wellicht iedere dag in de favoriete ruimte van zijn huis bivakkeren. Iets dat nu meestal beperkt blijft tot enkele avonden. Toch rijst de vraag waarom de verzorger het nooit waagde om zich fulltime te focussen op de door hem zo geliefde ambacht. „Ik steek er misschien iets te veel energie in. Rond 19.00 uur start ik en om 21.00 uur ben ik meestal klaar. Ik behandel, maar maak ook tijd voor een gesprek. Dat is soms ook nodig.”

Professionalisme

Na vijfenhalf jaar Hoofdplaat houdt Tanghe het daar eind 1989 voor gezien. Een verschil van inzicht met de toenmalige trainer ligt aan de basis van zijn vertrek. Een half jaar later kan Tanghe al aan de slag bij Hoek, dat hem via Gerrit Emans warm maakt voor de overstap. „Het ging er daar uiteraard professioneler aan toe, maar dat eiste ik ook van mezelf. De lat heb ik meteen hoog gelegd. Een coach als Kees Kist en een speler als Milan Ružić waren professionaliteit gewend. Daar wilde ik maar al te graag in mee.” Naast kwaliteit roemt Tanghe ook de teamspirit in zijn eerste jaren bij de hoofdklasser. „Van de overkant kwamen spelers als Arthur van Huizen, Ruud Verbeek en Alex Lourens. Voor iedere thuiswedstrijd kwamen die jongens om 11:00 uur bij mij eten. Halverwege de jaren negentig kwamen er meer en meer Belgen. De sfeer veranderde toen, maar zonder dat die slecht werd. Maar als je nog ver moet rijden dan blijf je na de training wat minder snel hangen.” In 1993 knijpt Tanghe er een jaar tussenuit om zich op de nieuwbouw van zijn huis te richten. Maar na een wedstrijdbezoek aan Hoek komt Emans met de vraag of hij er in het seizoen 1994/1995 weer aan de slag wil. Tanghe stemt toe en beklagt zich die beslissing niet. Hoek wordt in zijn tweede jaar kampioen. „Dat was echt een topjaar. Vaak dacht je na een kwartier voetballen al: dat gaat hier vandaag weer goedkomen. We hadden geweldige spelers met namen als Geert de Poorter, Patrick Naudts en Angelo Nijskens. Van die laatste heb ik qua professionalisme ook met meest geleerd, zowel in zijn spelers-als trainerstijd. Hij was altijd al om 18.00 uur op de club. Hij en Rinus

Zegers – in zijn beginjaren – zouden je dag en nacht hebben laten werken.”

Abrupt afscheid

Zijn dictie krijgt een andere vorm als zijn afscheid bij Hoek ter sprake komt. De woorden rollen nog weloverwegener van zijn lippen. In 2003 – vlak na de seizoensvoorbereiding – krijgt Tanghe op een zondagochtend te horen dat Hoek niet langer rekent op zijn diensten. „Er was echt niets voorgevallen en het bestuur wilde ook niet zeggen waarom die beslissing was genomen. Later bleek dat ze een heel medisch team hadden gestrikt. Maar zo neem je natuurlijk geen afscheid.” Erevoorzitter John van Bravenboer bivakkeert op het moment van besluit in Zwitserland en is niet gekend in de beslissing. Een week later zit Bravenboer aan de keukentafel in Biervliet. „Hij zei me dat ik er goed aan zou doen om mijn gezicht te laten zien in Hoek, omdat het bestuur juist zou willen dat ik niet meer kwam. Eigenlijk wilde ik nooit meer op het complex komen, maar ik ben toch op m'n fiets gestapt. Achteraf gezien heeft mij dat goed gedaan.” Bravenboer benadert Tanghe enkele jaren later voor een terugkeer naar Hoek, zoals ook ex-voorzitter John Smael dat zal doen. Het leidt beide keren niet tot een overeenkomst. „Toch zal Hoek altijd m'n club blijven.” Na zijn gedwongen afscheid is Tanghe even klaar met het voetbalwereldje. Hij besluit zijn eigen praktijk te beginnen. „Vanaf begin af aan zat ik goed in mijn werk. Dan blijkt het toch dat het impact heeft op mensen dat je zo lang bij een club als Hoek werkzaam bent geweest.”

Internationale werkzaamheden

Diverse voetbalclubs toonden de afgelopen jaren interesse in Tanghe, maar die hield de boot af. „Mijn eigen praktijk wil ik niet zo maar opgeven. Maar gelukkig weten de voetbalclubs mij nog altijd te vinden.” Niet voor niets is Tanghe sinds de eeuwwisseling de vaste verzorger bij het jaarlijkse Soccertoernooi. In zijn agenda staan vanaf 1987 ook opdrachten voor de triathlon, marathon (Tanghe stuurt sinds 2008 het verzorgingsteam van de Marathon Zeeuws-Vlaanderen aan) en het rolstoelbasketbal. „Het rolstoelbasketbal is voor mij het hoogtepunt in al die jaren. Met het team Silverstones mocht ik mee naar toernooien in Gent, Parijs, Wenen en Getafe. Je bent dan een heel weekend lang volledig gefixeerd op die sporters. Die discipline moet je kunnen opbrengen en dat is mij altijd goed afgegaan.” Het meest trots is de verzorger op zijn revalidatietraject met Angelo Nijskens. De ex-prof werd mede door toedoen Tanghe zes maanden na het oplopen van zijn kruisbandblessure weer fit verklaard. “En het mooiste compliment kreeg ik van dokter Gijsling uit Eeklo. Franky Standaert had een gebroken enkel en vroeg aan de orthopeed waar hij moest revalideren. Gijsling zei: ‘Op de club hebben jullie toch nen kinesist. Awel, ge zijt slim als ge u door hem laat behandelen.’

Marit van de Velde doet voor de vierde keer mee aan het WK jeugdzeilen



door Henk Verstraaten

We treffen haar een dag voorafgaand aan de wedstrijd van Delta Combi Breskens bij de haven want er kan extra getraind worden en van die gelegenheid maakt ze uiteraard gebruik. Marit van de Velde wordt binnenkort pas 18 jaar maar doet deze zomer al voor de vierde keer mee aan het WK jeugdzeilen, omdat er tot 21 jaar kan worden meegedaan ook wel WK Splash genoemd. Marit: “Ik leef voor deze sport en heb er alles voor over om beter te worden dus zo'n extra training pak ik graag mee.”

Houten bootje

Marit begon al op haar achtste met de zeilsport. Marit: “Ik denk dat ik de liefde voor de zeilsport van mijn vader heb overgenomen, hij zeilde ook en ik ging wel eens mee. Op een gegeven moment kwamen we in aanraking met de mogelijkheid voor jeugdzeilen er konden vijf lessen worden gevolgd, en zo is het begonnen. We

moesten toen wel zelf eerst een bootje aanschaffen en dat was toen nog zo'n oud houten bootje.” Na een jaartje training begon Marit wedstrijden te zeilen bij de “optimisten” de startklasse bij de jeugd en gaandeweg ging het zeilen steeds beter. Er werd regelmatig getraind in Wolphaartsdijk het hele jaar door zelfs in de winter en soms ook op de Braakman. Na een jaartje of vijf mocht Marit in een hogere klasse varen namelijk de “splash” en werd het zeilen pas echt serieus. Marit: “Het oude bootje werd ingeruild voor een (echte) zeilboot van polyester die bij dit soort zeilen hoort, in het begin was het nog veel zoeken maar in Wolphaartsdijk heb ik enorm veel geleerd en mede daardoor kreeg ik steeds meer plezier in het zeilen.”

Hart voor de zeilsport

Door trainingen en wedstrijden gaat er veel tijd in de zeilsport zitten en blijft er weinig vrije tijd over. Marit: “Op zaterdag en soms doordeeweeks rijd ik ook nog

paard wat een andere liefde van me is maar de meeste zondagen gaan op aan trainen of wedstrijden. Ik doe het enorm graag en vind het leuk om steeds nieuwe technieken te leren en die te gebruiken in wedstrijden.” Sinds kort wordt er ook getraind op de Binnenmaas van Rotterdam en momenteel zijn er elke maand wel wedstrijden waar Marit aan meedoet. Haar vader Bram gaat overal mee naar toe en zorgt dat de spullen in orde zijn, omdat hij erg kan genieten van de vorderingen van zijn dochter is dat geen enkel probleem. Marit: “Hoewel ik net mijn rijbewijs heb gehaald mag ik nog net geen auto rijden zonder begeleiding dus voor het vervoer is ook erg handig dat mijn vader mee gaat, daarnaast steunt hij me ook mentaal en is het prettig als er iemand bij je is waar je op kunt terug vallen.” Zo gingen ze vorig jaar met zijn tweetjes naar Polen voor het WK Splash aldaar.

WK

Marit, die pas is begonnen met stage bij de marine won haar eerste prijs in 2009 daarna volgden er steeds meer. Haar eerste WK was in België en een jaar later was het nog in Nederland dus dat was redelijk dichtbij. Marit: “Polen was een aparte ervaring alleen de reis er naar toe al. Het is wel leuk dat je steeds meer mensen en medezeilers leert kennen we gaan allemaal op een leuke manier met elkaar om. In de WK wedstrijden ligt het niveau wel een stukje hoger en was ik vorig jaar best tevreden met mijn 20e plaats in de zilveren klasse maar komend WK wil ik er echt meer uithalen.” Dit jaar is het WK Splash in Juli in Spanje en gaat het hele gezin mee want er wordt dan gelijk vakantie aan vastgeplakt.



COLOFON

BEZORGKLAGTEN VAN DE EENHOORNKRANT?
Mail naar: info@eenhoornkrant.nl

De Eenhoornkrant®

COLOFON - De Eenhoornkrant® sport is een periodieke uitgave van Rammeloo Communications en verschijnt gratis huis aan huis in West-Zeeuws-Vlaanderen, in alle kernen van de Gemeente Sluis en Biervliet. Voor nadere informatie kunt u terecht op e-mailadres: eenhoornvoetbal@zeelandnet.nl

ADVERTENTIEACQUISITIE	Dhr. H. Verstraaten, Dhr. R. Rammeloo,	TEL. +31 (0)117-382263 TEL. +31 (0)117-453467
AANLEVERING ADVERTENTIES	advertentie@eenhoornkrant.nl	
OPMAAK / VORMGEVING	We-r Creative	
FOTOGRAFIE	Foto Verstraaten (www.fotoverstraaten.nl)	

VOLG ONS OP

COPYRIGHT 2015 – Niets uit deze uitgave mag worden geproduceerd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, film of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Deze Eenhoornkrant is met de grootst mogelijke zorgvuldigheid samengesteld. De uitgever is niet aansprakelijk voor fouten en/of omissies in deze krant.

belderoak

Pelletcenter
zeeland

Pelletcenter Zeeland
Neringweg 2
4501 PB Oostburg
T 0117-45 22 61

Een activiteit van
Belderoak B.V.

SNOW PARTS
Neringweg 2
4501 PB Oostburg
t 0117-452261
e verkoop@snowparts.nl
w www.snowparts.nl

SNOW PARTS

NIEUWE COLLECTIE

NIEUWE COLLECTIE

www.pelletcenter.nl

OPENINGSTIJDEN:
MA - VR: 09.00 - 17.30u
ZA: 09.30 - 16.00U

WINTERSPORT ARTIKELEN
WEBSHOP VOOR AL UW SNOW PARTS

VERKOPERS: CADEL MCZ

Advocaten

Burlet

Van de Wijnckel

Jeugdsponsor van AVC Aardenburg

<p>Brouwerijstraat 25 4501 CM Oostburg t 0117 455 249 f 0117 453 383</p>	<p>Markt 23A 4531 EP Terneuzen t 0115 610 466 f 0115 611 487</p>
--	--